

З НАСТУПАЮЧИМ НОВИМ РОКОМ, ДОРОГІ ДРУЗІ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

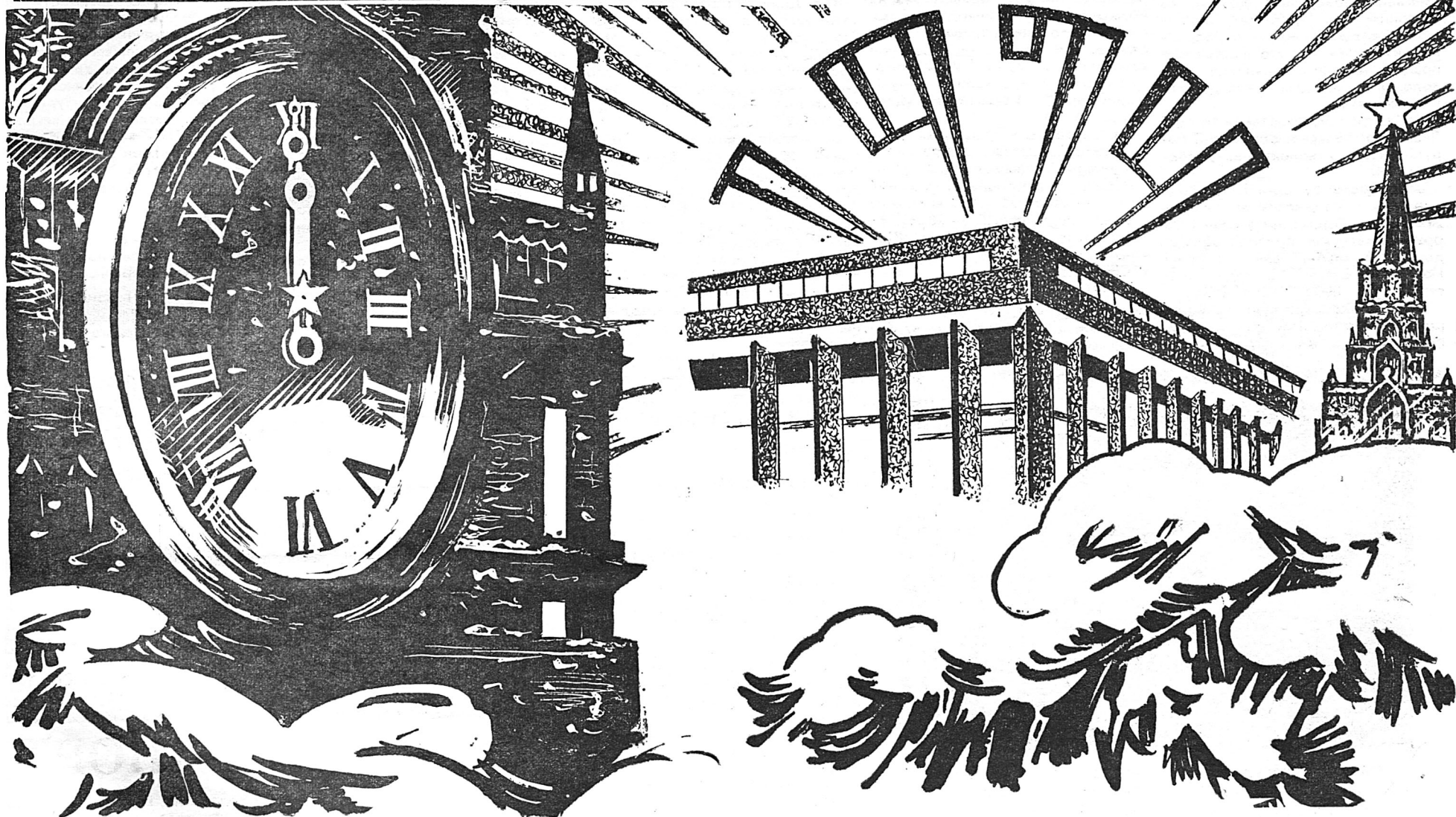
ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 52 (338)

Понеділок, 31 грудня 1973 р.

Ціна 2 коп.

З ДУМОЮ ПРО НАСТУПНИЙ РІК

СЕМКО А. Х.,

голова президії Центрального правління УТОГ

РАДЯНСЬКИЙ народ, втілюючи в життя історичні рішення XXIV з'їзду КПРС, достроково завершив державні плани третього, вирішального року дев'ятої п'ятирічки. Приріст промислового виробництва у 1973 році становить 7,3 процента проти 5,8 процента по плану. За три роки п'ятирічки національний дохід країни збільшився на 16,4 процента.

У 1973 році успішно перетворювалася в життя, вироблена XXIV з'їздом КПРС Програма Миру, укріплювалися міжнародні позиції Радянського Союзу. Активними і невтомними зусиллями Центрального Комітету, Політбюро ЦК КПРС, Генерального секретаря ЦК партії товариша Л. І. Брежнєва досягнуте помітне оздоровлення політичного становища у всьому світі.

У Всесоюзному соціалістичному змаганні третього року п'ятирічки усі республіки внесли гідний вклад в державну скарбницю. Українська РСР з початку п'ятирічки реалізувала понад план промислової продукції більше ніж на 3,6 мільярда карбованців. В республіці введено в експлуатацію 1350 підприємств, понад 46 мільйонів квадратних метрів житла. Багатий урожай зібрали хлібороби України — один мільярд пудів зерна засипано в засіки держави.

Разом з усім народом самовіддано працювали у третьому, вирішальному члені Українського товариства глухих. 18 грудня п'ятирічки уже значно перевиконали осцього року колективи учбово-виробничих бисті зобов'язання і працюють сьогодні в підприємств достроково виконали взяті со-

ціалістичні зобов'язання 1973 року. Річний план з обсягу реалізації продукції виконано на 100,1 процента. При плані 103 мільйони карбованців фактично реалізовано продукції на 103,1 мільйона карбованців. До кінця року колективи підприємств Товариства зобов'язалися реалізувати понад план продукції на суму більше 4 мільйонів карбованців.

Це трудовий подарунок членів УТОГ Батьківщині.

Багато добрих справ зроблено у 1973 році колективами УВП, організаціями та установами УТОГ. У Всесоюзному соціалістичному змаганні росли і міцніли наші люди, ширився рух за комуністичну працю, росли лави «Майстрів-золоті руки», «Кращих за професією». На підприємствах УТОГ нині працює понад 5 тисяч ударників комуністичної праці, 108 бригад і 25 цехів. 3425 чоловік виборюють звання «Ударник комуністичної праці», 18 колективів УВП борються за право називатися «Підприємство комуністичної праці».

Біля 6 тисяч чоловік працювали за взятими особистими соціалістичними зобов'язаннями, такі ж зобов'язання взяли колективи 436 бригад, змін, ділень і цехів. Як підсумок цього великого, справді всенародного руху у соціалістичному змаганні — сотні передовиків виробництва, правофлангових бисті зобов'язання і працюють сьогодні в рахунок 1974 і 1975 років.

Минулий рік ознаменувався добрими справами і в організаційно-масовій, культурно-виховній, спортивній і громадській діяльності Товариства.

Звання Народних самодіяльних драматичних колективів вибороли працівники Будинків культури: Івано-Франківського, Житомирського і Ворошиловградського. Звання Народного самодіяльного ансамблю танцю присвоєно колективу Сімферопольського будинку культури.

Значних успіхів добилися спортсмени УТОГ. З п'яти видів спорту збірні спортивні команди Товариства вибороли перші місця: з настільного тенісу, волейболу і баскетболу (жіночі збірні), команди легкоатлетів та збірна шашкистів.

Усі заходи, які були заплановані у 1973 році організаційним відділом ЦП УТОГ, — успішно проведені на місцях. Особливо організовано і масово пройшли спартакіади «Бадьорість і здоров'я».

Оглядаючи пройдені шляхи, підсумовуючи найголовніше, ми сьогодні не можемо без гордості відзначити: зроблено немало добрих справ, але всі наші думки і помисли тепер звернені до наступного, 1974 року.

На високому політичному й організаційному рівні пройшли загальні збори колективів учбово-виробничих підприємств, на яких обговорювалися і приймалися соціалістичні зобов'язання четвертого року п'ятирічки.

В наступному році передбачаються більш високі темпи росту з цілого ряду найголовніших показників. В 1974 році колективами УВП передбачено випуск продукції на 113 мільйонів 700 тисяч карбованців та реалізація її на 108 мільйонів 800 тисяч карбованців. Завдання це велике, відповідальне і почесне. Потрібно буде докласти всіх зусиль, умінь і організаторських здібностей, щоб це завдання виконати. І нема сумніву, що колективи УВП з цим завданням справляться.

Четвертий рік п'ятирічки повинен стати роком ефективної праці у всіх галузях і ланках народного господарства. Виконати поставлені перед нами завдання допоможе широке розгортання соціалістичного змагання у всіх ланках під девізом: «П'ятирічку — достроково!»

Для цього в нас є всі можливості, тепер справа за організацією мас на виконання поставлених завдань. Президія Центрального правління Українського товариства глухих висловлює впевненість, що з цими завданнями колективи УВП справляться з честю.

**З НАСТУПАЮЧИМ НОВИМ РОКОМ ВАС,
ДОРОГІ ДРУЗІ!**

**В НОВОМУ РОЦІ НОВИХ, ВЕЛИКИХ
ТВОРЧИХ УСПІХІВ У ПРАЦІ, ЗДОРОВ'Я
І ЩАСТЯ ВАМ, ТОВАРИШІ!**

НА ПОРОЗІ 1974

Ось і фінішував 1973 рік 9-ї п'ятирічки, рік, який радянські люди впишуть до історії нашої країни, як рік великого трудового ентузіазму та політичного піднесення.

Більшість промислових підприємств Товариства давно вже рапортувала про дострокове завершення виробничих планів 1973 року і випустила чимало понадпланової продукції.

На четвертому пленумі правління Львівського обласного відділу УТОГ, що відбувся у грудні 1973 року, з доповіддю виступив голова правління тов. Динкевич І. С. «Про виконання Львівської обласної організації УТОГ соціалістичних зобов'язань 1973 року та наші завдання на 1974 рік».

Було відзначено, що вся робота відділу УТОГ спрямована на піднесення соціалістичного змагання до праці набуває у нас широкого розмаху. На УВП області звання колективу комуністичної праці носять 4 виробничих дільниць та 20 бригад, 548 чоловік — ударників комуністичної праці. У дежпромисловості є 4 дільниці комуністичної праці, 14 бригад, 469 ударників.

Всі відділи, культзаклади та УВП Львівської обласної організації беруть участь у колективному соціалістичному змаганні.

Вся робота по організації соціалістичного змагання проводилась за планом заходів, затвердженим у січні 1973 року на засіданні президії облвідділу після опублікування в пресі Постанови ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС та ВЛКСМ.

Було встановлено суворий контроль за виконанням всіх заходів, проводилися взаємні перевірки ви-

конання соціалістичних зобов'язань, на засіданнях правління, загальних зборах, нарадах, зльотах, слухали про хід соціалістичного змагання. У цехах та бригадах, виробничих дільницях та змінах, щомісяця та поквартально підводилися підсумки соціалістичного змагання.

По виробництву трудівники УВП області мають непогані показники, але Львівські УВП № 1 та УВП № 2 за 3-й квартал 1973 року не повністю виконали свої соціалістичні зобов'язання, що відзначено постановою президії ЦП УТОГ по підсумках соціалістичного змагання за III квартал.

Рух за комуністичне ставлення до праці набуває у нас широкого розмаху. На УВП області звання колективу комуністичної праці носять 4 виробничих дільниць та 20 бригад, 548 чоловік — ударників комуністичної праці. У дежпромисловості є 4 дільниці комуністичної праці, 14 бригад, 469 ударників.

Не відстають і працівники сільськогосподарства, в рядах яких 136 ударників комуністичної праці. Почесне звання «Майстер-золоті руки» — мають 36 чоловік, звання «Кращий по професії» — 28, 55 чоловік нагороджено значком «Відмінник соціалістичного змагання УРСР».

Минулого року, в умовах високого трудового та політичного піднесення, як ніколи раніше, велику увагу було приділено пита-

(НОТАТКИ УЧАСНИКА ПЛЕНУМУ)

ню технічного навчання. У першому півріччі 1973 року закінчили школу комуністичної праці 289 глухих та 58 чуючих. Продовжують навчання 126 чоловік. Одержали другу кваліфікацію 9 чоловік, 24 чоловік закінчили школу економічних знань.

Було організовано та проведено 25 нарад передовиків виробництва, з них одна обласна та 11 нарад передовиків сільськогосподарства на місцях. На нарадах обговорювалися постанови партії та уряду, а також завдання, викладені у доповіді товариша Л. І. Брежнєва про 50-річчя СРСР.

Тов. Динкевич відзначив, що багато уваги приділяється вихованню у всіх працівників нашої організації діловитості, організованості, оперативності, почуття особистої відповідальності за виконання державних планів та соціалістичних зобов'язань.

Ці важливі вимоги працівники нашої обласної організації виконують, але, на жаль, є винятки. Наприклад, директор Дрогобицького будинку культури т. Бережний не вимогливі до себе, не організований у роботі, на що президія облвідділу неодноразово звертала його увагу. Його ставлення до праці призвело до послаблення роботи колективу художньої самодіяльності Дрогобицького будинку культури.

У своїй доповіді тов. Динкевич розповів про діяльність Будинків культури, відзначив успіхи Народного театру міміки та жесту, Народної кіностудії «Каменярь», гуртків «Умілі руки», детально проаналізував фізкультурно-спортивну роботу, згадав про обласний огляд стіннівок.

На початку 1973 року Львівському будинку культури присвоєно звання «Колектив високої культури обслуговування», а Стрийський, Бродівський Будинки культури та Яворівський міжрайвідділ підтвердили це звання. Змагання «У кого цікавіше» йде активно і користується великим успіхом.

Велика організаційна, виховна та спортивна робота, проведена у 1973 році нашими культзакладами, відділами та УВП, забезпечила дострокове виконання до 1 грудня цього року соціалістичних зобов'язань, взятих нашим облвідділом УТОГ у змаганні з Київським облвідділом та виконання всіх контрольних цифр на 1973 рік.

Наше завдання, в Новому 1974 році закріпити та розвинути успіхи, досягнуті у соціалістичному змаганні виконання планів 3-го вищого року.

Потім почалося обговорення доповіді. Директор Львівського будинку культури О. П. Рехтман поділився досвідом роботи свого культзакладу, новими методами, що здобули загальне схвалення.

Він розповів про деякі заходи, що користуються схваленням у відвідувачів Будинку культури, продемонстрував багату тематикою світову газету.

Старший економіст УВП № 2 Л. М. Чацькіс розповіла про виконання соціалістичних зобов'язань колективом підприємства.

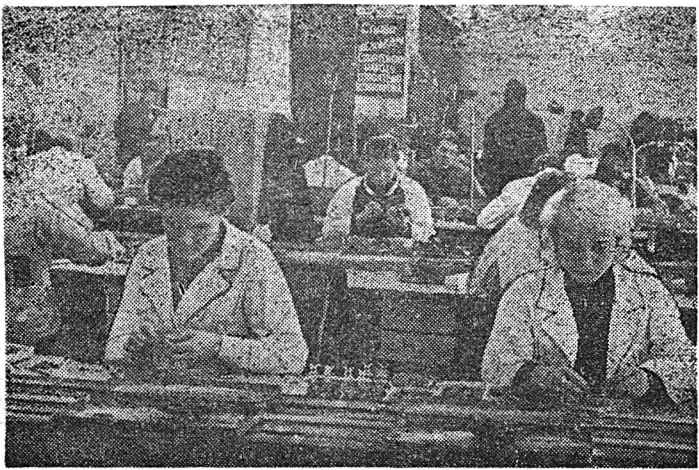
Заступник директора УВП № 1 Л. О. Симаченко повідомила про наслідки реконструкції швейного цеху УВП, розповіла про зустрічний план, що його прийняв колектив на 1974 рік та про культурно-виховну роботу на УВП.

Директор Стрийського будинку культури т. Гаєва цікаво розповіла про досвід роботи з молоддю Стрийської організації.

Інспектор облвідділу т. Матульська висловила свої пропозиції щодо поліпшення оргроботи по відділах, розповіла про підготовку до звітно-виборчої кампанії, про необхідність поліпшення культурно-масової роботи на УВП та про досвід роботи бібліотечної ради Львівського будинку культури.

Пленум правління Львівського облвідділу УТОГ висловив впевненість, що всі члени обласної організації Товариства, продовжуючи втілювати в життя історичні рішення XXIV з'їзду КПРС, віддадуть всі сили, знання та енергію боротьби за успішне здійснення планів 9-ї п'ятирічки, за справу побудови комунізму у нашій країні.

Л. АЛФІМОЗА,
робітниця Львівського УВП
№ 1, член обласного правління
УТОГ.

Минулого року на Київському дослідному підприємстві УТОГ освоєно випуск нової продукції — реле РПУ-2.

На фото: в цеху, де народжуються РПУ-2.

Фото І. ШТАНЬКА.

ПІДСУМКИ РАДУЮТЬ, ЗАВДАННЯ КЛИЧУТЬ

Напередодні Нового року в приміщенні Харківського обласного будинку культури відбулася нарада передовиків виробництва і сільськогосподарства. В її роботі взяли участь 137 переможців соціалістичного змагання міста і села.

З доповіддю на нараді виступив голова облвідділу УТОГ В. М. Осипов. Він розповів про успішне виконання завдань п'ятирічки колективами учбово-виробничих підприємств Харкова. Доповідач навів приклади самовідданої праці трудівників села — членів УТОГ, назвав імена правофлангових змагання, які також внесли вагомий внесок у вирощення мільйона тонн зерна, що його продали державі хлібороби Харківщини.

Механізатор Тимофій Малишко працює в радгоспі ім. Петровського Ізюмського району. На своїй машині він щомісячно домагається високих трудових показників. Закріплена за ним техніка завжди у відмінному стані. Ланка Віри Супрун із ордена Леніна колгоспу ім. Орджонікідзе Лозівського району

в нинішньому році виростила по 447 центнерів цукрових буряків з кожного гектара. Це найвищий показник в колгоспі. Петро Шалигін з артілі ім. Комінтерна Кигичівського району на відгороді великої рогатої худоби домагається середньодобового приросту живої ваги по 850—900 грамів. Він переможець соціалістичного змагання 1973 року.

Велике місце в доповіді було приділено роботі колективів УВП-1 та УВП-2. Достроково виконавши завдання третього року п'ятирічки, трудівники цих підприємств заклали міцну основу для роботи в наступному році. Слюсарі-складальники Михайло Шейко, Петро Панасенко, штампувальниця Марія Овчаренко, пресувальниця Іван Жого з Харківського УВП-1 щомісячно перевиконують виробничі завдання. На їх робочому календарі вже травень 1974 року. Швей Ганні Брюхановій присвоєно звання «Майстер — золоті руки», а Ганну Савініну за високі показники в роботі нагороджено орденом Трудового Червоного Прапора.

В області налічується 600 трудівників — членів УТОГ, яким присвоєно звання ударників комуністичної праці. Понад 850 чоловік борються за це високе звання.

На нараді виступив ударник комуністичної праці фрезерувальник заводу «Серп і молот» А. М. Асабін:

ЗВІТНО-ВИБОРНІ ЗБОРИ

Нещодавно в місті Лебедині відбулися звітно-виборні збори членів УТОГ міської первинної організації.

Із звітною доповіддю про роботу міської первинної організації виступила голова первинної організації УТОГ Ніна Михайлівна Марченко.

На звітну доповідь і виступи учасників зборів прийнято постанову, спрямовану на дальшу мобілізацію зусиль членів Товариства по успішному виконанню виробничих завдань, поліпшенню культмасової роботи серед глухих міста.

Головою бюро Лебединської міської первинної організації УТОГ знову обрано Н. М. Марченко.

Після зборів відбувся концерт, з яким виступив колектив художньої самодіяльності Будинку культури глухих. М. ЛУЖКОВ.

— Десятки моїх товаришів, — сказав він, — уже працюють в рахунок четвертого і п'ятого років п'ятирічки, а товариші Є. Частий, І. Тонський, І. Шило, І. Цибулін та багато інших вже рапортували про виконання особистих п'ятирічних планів.

З. Плис розповіла про успіхи колективу УВП-2, в якому працює 390 чоловік. Кожен четвертий трудівник цього колективу — ударник комуністичної праці.

На нараді виступили також обрубник Харківського тракторного заводу А. Гавриленко, старший інструктор по роботі з глухими заводу «Серп і Молот» М. Литвиненко, піскоструйник заводу ім. Малишева Л. Михайлов та інші.

Учасники наради прийняли звернення до всіх глухих трудівників Харківської області з закликом ширше розгорнути соціалістичне змагання за дострокове виконання народногосподарського плану 1974 року, за випуск продукції відмінної якості, за економію сировини і матеріалів.

Великий загін ударників комуністичної праці було нагороджено Почесними грамотами галузевих обкомів профспілки. На закінчення для учасників наради було дано концерт художньої самодіяльності Харківського будинку культури.

А. РОСІНСЬКИЙ.

СЛОВА ДОТРИМАНО

На початку третього, вирішального року п'ятирічки, включившись у соціалістичне змагання за дострокове виконання річного плану, перша і друга бригади швейного цеху Кам'янець-Подільського УВП взяли зобов'язання закінчити річний план до 25 грудня 1973 року.

На основі добре організованого соціалістичного змагання, широкої гласності у порівнянні результатів його між дільницями і між робітницями ці бригади добилися виконання річного плану: перша бригада — до 13-го, а друга — до 14-го грудня 1973 року.

Адміністрація, партійна організація, місцевком профспілки, комсомольська та первинна організації УТОГ гаряче привітали колектив за їх великою перемогою, вручили цінні подарунки переможцям, побажали їм нових успіхів у праці.

В. КУЗМІНСЬКА,
перекладачка Кам'янець-Подільського УВП.

ТРУДОВИЙ РАПОРТ

З великим трудовим піднесенням працював в ці останні дні третього, вирішального року п'ятирічки колектив Київського учбово-виробничого підприємства № 3. Втілюючи в життя історичні рішення XXIV з'їзду КПРС, трудівники підприємства річну виробничу програму по реалізації готової продукції виконали 24 грудня.

До кінця грудня працюємо по випуску надпланової продукції. Адже завдання останнього місяця виконано було вже 26 грудня.

Натхненні рішеннями грудневого Пленуму ЦК КПРС та сьомої сесії Верховної Ради СРСР восьмого скликання, працівники виробництва беруть на себе соціалістичні зобов'язання по достроковому виконанню завдань 1974 року. Вже в рахунок наступного року працюють друкарі В. Рибачук, Т. Ключкова, Л. Мазна, Г. Сенча, В. Шведова, палітурниці О. Коваленко, Л. Пироженко, О. Левченко, Г. Воликова, різальники П. Коробко, М. Титаренко, Н. Ткешелашвілі. При обговоренні соціалістичних

зобов'язань на 1974 рік більшість робітників дала слово виконувати змінні норми виробітку на 120—150 процентів при хорошій якості продукції.

Ударники комуністичної праці підприємства складачі Г. Коваленко, Н. Литвиненко, лінописці А. Шпак, Л. Супрунович, лінописці М. Кучмаренко, М. Мучник, А. Баклашова розробляють свої зустрічні плани, а це зобов'язує їх шукати внутрігосподарські резерви.

Попереду — напружений трудовий рік. Колектив підприємства зобов'язався в наступному році випустити надпланової продукції на 20 тисяч карбованців, підвищити продуктивність праці, знизити собівартість виробів, зекономити матеріалів на 1000 карбованців, освоювати нові зразки виробів, оволодіти суміжними професіями.

О. ЛЕЩІНСЬКА,
секретар парторганізації Київського УВП-3.

З ТРУДОВИМ ПІДНЕСЕННЯМ

Дати продукції більше, кращої якості, з меншими затратами — під таким девізом трудиться колектив Дніпродзержинського УВП. Завдяки широко розгорнутому соціалістичному змаганню трудівники підприємства достроково, 18 грудня, завершили річний план по виготовленню продукції та її реалізації. Понад річне завдання трудівники УВП додатково випустили продукції на 80 тисяч карбованців більше, ніж передбачалося раніше.

Чимало передовиків підприємства вже давно завершили свій особистий річний план і сьогодні працюють з випередженням часу. Так, Олександр Кеда видає продукцію в рахунок серпня 1974 року, а робітники метизного цеху Анатолій Калашников та Анатолій Новодон — в рахунок червня 1974 року. З випередженням часу трудяться також складальник ліжок Л. М. Костюк, В. Л. Циганок, шліфувальники Г. Т. Криша, Є. П. Булгакова, травильник дроту М. М. Коваленко, волоочильник П. М. Цекот та інші.

Нове трудове піднесення і політичну активність викликали серед трудівників рішення грудневого Пленуму ЦК КПРС та сьомої сесії Верховної Ради СРСР.

В Новий 1974 рік трудівники вступають з ясним усвідомленням того, що виконання і перевиконання плану 1974 року має вирішальне значення для успішного завершення п'ятирічки, підвищення матеріального добробуту і культурного рівня нашого народу.

П. ШАХОВА,
секретар парторганізації Дніпродзержинського УВП.

НАШ ПЕРШИЙ ВЕТЕРАН

В приміщенні швейного цеху Сімферопольського УВП відбулися урочисті збори, присвячені провадом на пенсію по старості робітниць А. А. Савченко та М. Я. Шамаш. На ці збори зібралося багато працівників підприємства.

Погляди усіх присутніх звернули до столу, за яким сидять дві наші робітнички. Вони виглядають молодо, хоч кожній з них вже сповнилося 55 років. Одна з робітниць А. А. Савченко — перший ветеран нашого підприємства.

Директор УВП Л. М. Опалінська розповіла про те, як А. А. Савченко прийшла працювати на підприємство, як вона старанно і наполегливо трудилася аж до виходу на пенсію. А. А. Савченко ніколи не порушувала трудової дисципліни, їй не раз оголошували подяки, вручали грошові премії та грамоти за сумлінне ставлення до праці і систематичне перевиконання норм виробітку. А. А. Савченко брала активну участь у громадському житті колективу.

Потім директор підприємства та голова місцевому вручили А. А. Савченко та М. Я. Шамаш цінні подарунки, побажали їм міцного здоров'я і довгих років життя. У відповідь трудівниці А. А. Савченко та М. Я. Шамаш висловили глибоку подяку друзям по роботі та адміністрації підприємства за чуйне ставлення.

Після зборів А. А. Савченко на своє прохання розповіла про свою роботу на підприємстві.

На Сімферопольське УВП вона прийшла в жовтні 1934 року. Їй тоді було 16 років. Протягом восьми місяців була ученицею швей, а потім почала працювати самостійно. В той час УВП займало невеликий, старий будиночок, де працювало не більше 20 чоловік з вадами слуху.

Коли розпочалась Велика Вітчизняна війна А. А. Савченко не встигла евакуюватись і залишилась у Сімферополі. Їй довелося пережити всі жахи війни. У травні 1944 року Радянська Армія звільнила Крим від фашистських загарбників. А. А. Савченко знову поступила працювати на УВП. В ті повоєнні роки нелегко було їй. На підприємстві стояло стареньке зношене обладнання, не вистачало матеріалів, були й інші труднощі, але вона все пережила.

У квітні 1969 року УВП переїхало в нове, двоповерхове приміщення, в якому створено всі необхідні умови для роботи трудівників.

Я подякував А. А. Савченко за розповідь і побажав їй довгих років життя і міцного здоров'я.

М. ЧУРИКОВ.

Більше тридцяти років працює на Миколаївському УВП «Майстер-золоті руки» Микола Нечипорович Самойлюк. В заготівельному цеху, де він працює, Микола Нечипорович один з передових. Трудові показники ударника комуністичної праці 115—120 процентів норми при відмінній якості виробів.

На фото: М. Самойлюк.

Фото Ф. САВЕНКА.

НОВОРІЧНІ СМІШИНКИ

ЧИ МОЖНА ОБИТИ
ЗЕМНУ КУЛЮ?

— Земля має форму кулі, — каже вчитель, — то скажи мені, чи зміг би її обійти?
— Ні, не зміг би.
— Чому?
— Бо в мене п'ята болить...

ОСВІЧЕННЯ

Фотограф: А тепер, хлопчику, усміхнися й дивись, як звідси летить пташка!

Хлопчик: Та облиште ви ці байки! Краще візьміть експонетр, перевірте освітлення і правильно встановіть діафрагму, щоб не зіпсувати пластинку.

«ДНІПРО» В ДОРОЗІ...

(НОВОРІЧНИЙ РЕПОРТАЖ З КОМПАКТНОЇ ГРУПИ КИЇВСЬКОГО МОТОЦИКЛЕТНОГО ЗАВОДУ)

З ПОЧАТКУ давайте зайдемо в наш музей, — запропонували в заводоуправлінні. — Там зібрано всі зразки машин.

У світлому залі стоять різні машини. Тут і перший К-15, що зішов з конвеєра в сорок шостому році. Він більше схожий на сучасний мопед. І хоча швидкість цього первенця була лише 50 кілометрів на годину, пам'ятаю з якою заздрістю дивилися на цю машину. А ось і перший триколісний М-72 з коляскою, що з'явився в п'ятдесят другому. Його випускали протягом шести років, а в п'ятдесят восьмому по вулицях столиці вперше пройшов К-750.

— Ця модель дуже сподобалася трудівникам нашої країни, — го-

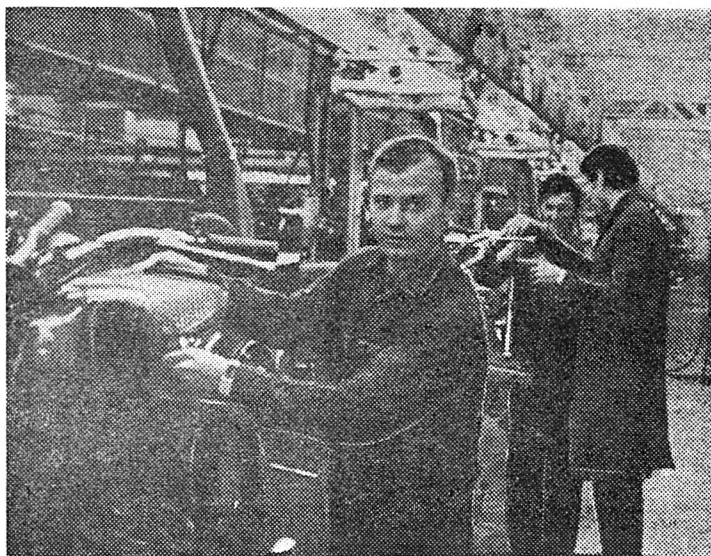
...На заводському подвір'ї у променях сонця виблискують мотоцикли. Їх більше сотні. Поряд стоять вантажні машини. Ті, що завантажені, прогрівають двигуни, на інші обережно встановлюють кліті з мотоциклами. В цьому році завод відправив замовникам близько 60 тисяч машин. З року в рік зростають темпи випуску продукції, в десятій п'ятирічці завод випустить 120 тисяч мотоциклів. Проводиться реконструкція старих, повним ходом іде будівництво нових цехів. То тут, то там, височать монтажні крани, в траншеї укладають трубопроводи підземних комунікацій — вся територія нагадує будівельний майданчик.

Мине рік — другий і потужність заводу зросте вдвічі. Тому вже за-

шліфувальниці і вони вже самостійно виконують складні завдання. І де б не були ми в цей день — в термічному чи інструментальному, ливарному чи складальному цехах, скрізь розповідали про героїв праці — членів УТОГ. Теплим словом згадали про дробоструменщика Арона Гітермана, токаря Ганну Чорну, ударницю комуністичної праці Марію Воропай, майстрів-ливарників Володимира Скопа, Петра Шнейдера, Анатолія Гринька, Івана Казанцева.

— Цим робітникам властиве почуття відповідальності за доручену справу, — так охарактеризував їх начальник ливарного цеху Г. К. Бобров, якого ми зустріли по дорозі в цех.

Розмірено гудуть печі в яких червоніє розігрітий метал. Його розливають у форми і через деякий час, коли бачиш готову річ, пізнаєш деталь мотоцикла. Поки що ми бачили їх безліч, а весь одяг «Дніпро» одержує в складальному цеху.

ворить П. Д. Калиниченко. — Мотоцикл добре йде не тільки по асфальту — він звичний і до степових доріг, лісових пугівців. Там, де не пройде жодна машина, там пройде наш мотоцикл, — каже Петро Денисович і в голосі чути гордість за колектив заводу, продукцію якого чекають в кожному селі і місті.

— А це наші нові машини, — звертає мою увагу екскурсовод. На стенді мотоцикл К-650 «Дніпро», який завод випускав чотири роки тому. Потужність 32 к. с., швидкість 95 км/год. Та й ця, здається, ще не дуже стара модель, сьогодні не задовольняє потреби.

раз багато приділяється уваги навчанню робітників.

На одному з занять з членами УТОГ, а їх на заводі близько ста чоловік, я був присутній. Мене схвилювала та зацікавленість, яку проявляли до розвитку свого підприємства слюсар Дмитро Лисюк, електрозварник Фіра Самсонова, шліфувальниця Катерина Хмелевська.

У механо-складальному цеху, куди ми зайшли, працює молодий токарь Михайло Куликов. Цій професії його навчив ударник комуністичної праці Василь Брунь.

— Він зараз у відпустці, — розповідає майстер дільниці Ю. А. Буланов, — та ми не хвилюємось. Ку-

...Повільно рухається конвеєр. Послідовно на рамі з'являються двигун, коляска, бензобак, фари... Останній огляд складальника Володимира Чайкіна та Миколи Дідковського і мотоцикл готовий.

Останнє передноворічне інтерв'ю беру у бригадира Володимира Дембовського.

— Це восьмидесятий «Дніпро» за зміну, а в запасі майже півтори години. Думаю, що Новому року подаруємо 100 машин. Правда, хлопці? — звертається він до товаришів.

— Дамо! — говорять вони. Надворі вечір. Яскраво світяться вікна нового десятиповерхового будинку. Це подарунок Більшовицям «Дніпра» за їх старанну працю. Виблискують різнокольоровими барвами ялинки, люди зустрічають Новий 1974 рік, рік нових трудових звершень. Хай же щастить їм в усьому, радості, щастя в житті!

І. ШТАНЬКО.

На фото: з високими трудовими показниками завершує третій вирішальний рік дев'ятої п'ятирічки слюсар-складальник Володимир Чайкін (перший знімок вгорі). Схожими він систематично перевиконує норми виробітку.

Михайло Куликов (другий знімок зверху) добре опанував токарною справою і тепер показує зразки самовідданої праці, випускаючи продукцію високої якості.

На нижньому знімку ви бачите мотоцикли готові до відправки у торгову мережу.

НАШЕ
ЖИТТЯ 3

Понеділок, 31 грудня 1973 р.

— Другий рік на КМЗ уже випускають мотоцикл МВ-9 з новою коробкою передач, з світловими сигналами поворотів, швидкість більше 100 км на годину. Та незабаром і він дасть дорогу новому «Дніпру», дослідний зразок якого також стоїть у музеї. Поряд з ним елегантні машини «Експорт». Ми часто милувались ними під час приїзду до Києва високих гостей нашої країни. Тут же спортивні машини, стрімкі, яскраво пофарбовані. Здається тільки в руки візьмеш і полетить...

— А тепер давайте пройдемо до цехів, де виготовляють ці красені, запрошує мій супутник.

ликов здібний хлопець і свого вчителя не підведе, кожен день він перевиконує змінні завдання. Його деталі зроблені якісно. Токарний верстат завжди справний. Наладчик Михайлові не потрібен, він сам уміє знайти неполадки і усунути їх. Затримки за коробками передач, що виготовляє цех, не буває.

Взаємодопоміжність, товариство притаманна багатьом робітникам. Гасло: «Зробив сам — допоможи товаришу!» стало правилом в колективі. У цьому році прийшли на КМЗ Катерина Хмелевська та Лідія Дмитрієва. Товариші всіляко допомогли їм оволодіти професією

НОВОРІЧНІ СМІШИНКИ

Найголовніше

Учитель: Скажи мені, Вржинець, чого не було на світі сто років тому?

Учень: Літаків, ракет, автомашин, супутників, телефонів, електрики...

Учитель: А ще чого?

Учень: Мене.

Зробив висновок

— Мамо, в тебе вже кілька сивих волосинок, — каже маленький Тадик.

— Батьки завжди сивіють, коли діти їх не слухаються.

Тадик замислився:

— Тепер я розумію, чому бабуся зовсім сива.

А лікар не знає

Батьки привели дитину на консультацію до психоневролога.

— Скажи, хлопчику, скільки хвостів у kota?

— Один.

— А скільки лап?

— Чотири.

— А вух?

— Лікарю, ви такий старий, не жбо ніколи не бачили kota?

Снігурочка затрималась.

На площиди летит вперед

Хмельницький,
Конь рвется ввысь, под облака,
И на восток протянута десница,
Прыжок в века через века!

И никогда тот конь не станет тихо,
И не опустится рука...
Нерасторжим союз семьи великой
И дружба братская крепка.

Н. НЫРКОВ.

СНЕГУРОЧКА

Белый иней,
Белый город,
Синий лед.

В этом городе
Снегурочка живет.
Словно в сказке,
Словно в новогоднем сне.

Тихий город тот
Является ко мне.

Я по белым тротуарам прохожу,
Для Снегурочки
Я слов не нахожу,
Но мотив сердечный
Где-то был напет:

«На тебе сошелся клином
Белый свет».

Белогривых запрягу своих коней,
Сядем рядом
В ледяной разлет саней,
Я и платье подвенечное принес,
Я — твой добрый,
Чысоватый Дед — Мороз.

Подожди, моя Снегурочка, постой,
Я укрою
Тебя белою фатой,
Как невесту молодую
З двадцать лет, —
На тебе сошелся клином
Белый свет.

Белый иней,
Белый город,
Синий лед.

В этом городе
Снегурочка живет...

Ф. ХАРАМ.

НЕЗАДОВГО до Нового року Народний самодіяльний театр Київського Палацу культури імені А. В. Луначарського показав прем'єру вистави «Весільна подорож» за п'єсою В. Діховичного. В цій виставі в основному були зайняті молоді сили аматорів сцени, що недавно поповнили колектив.

П'єса В. Діховичного — гострокомедійна, що трактує, здавалося б, досить банальну думку про те, ніби шлюб молодих людей не стає перешкодою в їх науковій і творчій діяльності. Але саме на цьому побоюванні молодих аспірантів — океанологів, що збираються в наукову експедицію і турбуються за долю свого товариша, якого можуть зв'язати узи Гіменей, і побудована вся сюжетна лінія твору.

У центрі п'єси три товариші по гуртожитку, аспіранти Андрій (Ю. Максименко), Марко (Н. Вихров), і Костик (М. Фрейдиль).

Ю. Максименко добре зрозумів своє сценічне завдання і правильно доніс до глядача образ веселуна та ініціатора всіх жартівливих затій. Н. Вихров дещо скований. Мабуть, напружена робота над засвоєнням тексту ролі заважає йому внутрішньо розкрити себе і діяти на сцені невимушено. М. Фрейдиль у ролі Костики зосереджений і аж занадто серйозний. Але в цілому свою роль він веде рівно.

Роль Зої, дочки професора, добре виконала О. Довгань. По її

Славно попрацював радянський народ в третьому році п'ятирічки. Трудівники села виростили високий врожай зернових, бавовника та інших сільськогосподарських культур. Перевершені плани та завдання по випуску продукції найважливіших галузей, значно зріс добробут і культурний рівень трудящих нашої країни.

Напротязі року самовіддано працювали також і члени УТОГ міста Луцька. Серед них немає таких, які б не виконали своїх річних виробничих завдань. Так, слюсар-інструментальник Луцького автозаводу Йосип Костянтинівич Кунць завдання третього року п'я-

ІЗ САТИРИЧЕСКОЙ ТЕТРАДИ

КАПРЕМОНТ

Произведя ремонт квартиры,
Кукушка удивила всех:
В полу гнезда большие дыры
И в стенах множество прорех.
В руках Кукушки (вот плутовка!),
Подписанная процентовка.

НОВА ВИСТАВА

вмінню вільно триматися на сцені глядач відчуває, що перед ним досвідчена артистка з немалим стажем. Так само вільно тримає себе Є. Семенюк в ролі Настеньки.

Н. Походун — новачок у Народному театрі. В міру своїх сил і здібностей він створює образ професора Синельникова. Дещо невдалим є грим. Навряд чи в наш час зустрінете таких професорів. Відмінно справилась з роллю штурмана Ольги Атаманенко артистка В. Воеводенко.

Але у виставі, на жаль, мають місце і ряд недоліків.

Перш за все слід відзначити, що режисер В. Дубравський не додержується в цій виставі законів жанру. В багатьох місцях ця гостро комедійна п'єса перетворюється у звичайну психологічну драму. Ритм загублено. Вистава явно розтягнута. Довгі текстові ролі гальмують розвиток дії. Це недопустимо взагалі, а тим більше для специфічного театру глухих.

Звертає на себе увагу бідність м'язансен. Більшість виконавців, вимовляючи свої ролі, то сідають, то встають, то міряють кроками сцену без органічної потреби на те.

Відчувається відсутність навчально-виховної роботи по акторській

майстерності з виконавцями. Мають місце випадки неприродної реакції виконавців ролей, що відбувається на сцені. Наприклад, невдало розіграна сцена загальної соромливості при появі професора в другій картині першої дії. Іноді зустрічаються стереотипні штампи в акторській грі. Наприклад, виконавці ролей, намагаючись зобразити велике здивування, часто хапаються за голови.

Нам можуть заперечити: адже ще молоді актори, вони мають достатнього досвіду. Достим. Але саме молодих слід вчити з самого початку вірного ставленню до театрального мистецтва, — мистецтва правди життя. Ігнорування цього може тільки зіпсувати молодих акторів, перетворити їх з творців у простих місників.

Вистава «Весільна подорож» потребує серйозної доробки. слід зробити більш збіраною, компактною, динамічною. Тільки для цього творці повинні на повну силу і принесе акторів радість творчого натхнення, а глядачам — заряд доброго настрою і бадьорості.

А. МИХАЙЛОВ

З НОВИМИ СИЛАМИ

тирічки виконав за сім місяців і тепер уже видає продукцію в рахунок другого півріччя 1974 року. Від нього не відстають робітники цього ж заводу Петро Михайлович Бобер, Микола Петрович Павленко та інші.

На Луцькій швейній фабриці в рахунок другої половини 1974 року видає продукцію відмінника комуністичної праці Роза Матвійівна Білобровець. Не відстають від неї подруги по роботі Л. Я. Гетьман, М. М. Копервас, Г. Я. Молдаван, В. В. Пискунова, Г. А. Фе-

дорчук, О. М. Швед та інші.

Мирославі Мартинівні Копер та Валентині Володимирівні Пискуновій одним з перших на фабриці, за високі показники в роботі відмінну якість продукції, присвоєно звання «Майстер — золоті руки».

Вступаючи в Новий рік, члени УТОГ міста Луцька взяли піднесені соціалістичні зобов'язання, щоб четвертий рік п'ятирічки ознаменувати новими трудовими казниками у своїй роботі.

М. ГЛОДІН

ПЕРЕСТРАХОВЩИК

Был Волк под стражу заключен:
Трех жеребят зарезал он.
Но коллектив (в нем были кум и зять)
Решил убийцу на поруки взять.
Конечно, суд им в просьбе отказал.
Давно так громко не смеялся зал.
И журналист — дотошный
Скорпион —

Об этом тиснул острый фельетон
Прошло с тех пор двенадцать лет

И вот однажды в стаях уток
Одна из них, почти утенок,
Случайно крикнула спросонок.
Проснулись звери и орут:
— Отдать строптивую под суд
И Дятлы рьяно и умело
Сострапали на утку «дело».
Молчат теперь ее подруги:
Никто не просит «на поруки».

И. САПОЖНИКОВ

Новорічна усмішка

ПРО СТАРЕ І НОВЕ

СТАЛОСЯ так, що саме в день 31 грудня новоселам-володарям ордерів — дозволили в'їхати в новий будинок, і вони в'їхали з такою поспішністю, якій міг би позаздрити будь-який спринтер.

Це поставило сім'ю Дорошенка в надзвичайно важке становище. І справді, як же бути? Де зустріти Новий рік? В старій квартирі чи в новій? Адже майже половина друзів і знайомих по зустрічі Нового року нічого не знали про переїзд сім'ї Дорошенка, а, значить, збереться на старій квартирі. Попередити ж всіх справа не легка, особливо коли після всіх турбот з переїздом і з розстановкою меблів виявилось, що вже зовсім стемніло і місто засіяло десятками червоно-синіх вогнів неонових реклами, а величезні ялини, що досягали своїми вершинами п'ятого поверху щойно спорудженого будинку, давно вже засвітилися вогнями на площах столиці.

Телефонів у багатьох друзів і знайомих не було, жили вони в різних кінцях міста і сповістити їх

про переїзд не було можливості. Здавалося, що найпростіше всього — зустріти Новий рік на старій квартирі і справі кінець. Але й на це не так-то легко було зважитися. По-перше, тому, що таке рішення вимагало б знову сповістити вже тих, що знають нову адресу Дорошенка про те, щоб вони зібралися в старому будинку, а по-друге, — спробуйте залишитися на старій квартирі, коли в новій, у всіх просторих кімнатах так сліпучо-яскраво блищить паркет, а зі смаком опоряджені стіни, зовсім витіснили з голови будь-яку думку про те, що в старому будинку можна прожити ще декілька годин.

Отже, сім'я Дорошенка знайшла єдиний у цих умовах можливий вихід. Було вирішено, що сам господар будинку Трохим Макарович Дорошенко зі своєю шістнадцятирічною дочкою Галиною буде зустрічати гостей в новому будинку, а дружина разом з іншими членами сім'ї почекає на старій квартирі всіх гостей, що можуть заїхати туди і в половині дванадцятої, на

заздалегідь замовлених машинах, привезе їх на нову квартиру.

Стрілки годинника показували половину дванадцятої, коли Трохим Макарович, що весь саяв від щастя, розставляв на столі пляшки з янтарно-золотистим вином. Від світла красивої люстри блищали бокали і чарки. Щось нагадувало йому в цьому блиску так добре знайомий і ретельно начищений верстат на заводі, де він, кращий слюсар-інструментальник, що пропрацював рівно чверть віку і вже здавав продукцію в рахунок другого кварталу 1974 року.

Почали збиратися гості.

Задзвонив телефон. Трохим Макарович зняв трубку. Дзвонила дружина зі старої квартири. Вона повідомляла, що прийшли майже всі гості, і що з хвилини на хвилину всі вони прийдуть. Чекають тільки машин. Але коли до Нового року залишилось якихось п'ятнадцять хвилин, Трохим Макарович почав нервувати, і, не витримавши, схопив трубку телефону.

— Невже ще немає таксі? — спитав він, поправляючи однією

рукою галстук і помітно хвилюючись.

— Таксі тільки що прибули і виїжджають негайно, — відповіла дружина.

Заспокоєний Трохим Макарович уже відкривав пляшки, коли враз засигналила машина надворі. Пролунав дзвінок, і до кімнати ввійшов водій таксі. Він подав господарю будинку коротеньку записку від дружини: «Прийжджайте негайно до нас. Ми вирішили зустріти Новий рік на старій квартирі».

Вражений цією новиною Трохим Макарович підбіг до телефону.

— Що трапилось? — спитав він голосно.

— Нічого, — спокійно відповіла дружина. — Все в порядку. Стара квартира була для нас непоганою, як і весь минулий 1973 рік. Чому б не випити спочатку тут, а потім уже в новому будинку? —

— Що за лихо! — крикнув у трубку господар квартири, — але в

той же час подумав, що це не дуже й погано. Його погляд уна годинник, що стояв на серті. Було вже без трьох хвилин дванадцять.

— Ми не встигнемо, — гомі крикнув він у трубку, — скоро дванадцять. Так і бути. Проводжа старий рік в старій квартирі, а тут зустрінемо Новий. Через дві-три хвилини приїжджайте всіди. Я відправляю машини до дверей.

Здивований шофер таксі зграбно розкладався і поспішав вийти.

Рівно о дванадцятій годині двох квартирах Трохима Макавича задзвеніли бокали.

Пили за старий рік і за Новий, що обіцяв бути таким же світлим і радісним, як і цей новий рік.

В. УГРЮМОВ

Редактор О. БОРИМЧУ

Наша адреса: 252021, м. Київ-21, Кловський спуск, 18—20
телефон 93-39-27.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського
общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 2101—5000. 73 р.